

Slinger

A szerelem
csillagjegyében 3.

A Skorpió
fullánkja

fine
selection

A Leo című USA Today bestseller társregénye

MIA SHERIDAN

M I A S H E R I D A N

Singer

A szerelem
csillagjegyében 3.

A Skorpió
fullánkja

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, Szeged, 2016

*A könyvet lányomnak, Lila Anne-nek ajánlom.
Mindig hallgass a szívedre, néha szegd meg a szabályokat,
és tudd, hogy szeretnek! Az élet vad dolog, kislány
– de ilyenek is kell lennie.*

A Skorprió

A Skorprió az egyetlen csillagjegy, aminek három állat is a szimbóluma. Ezek a Skorprió átváltozásának három fázisát jelölik. Maga a skorprió az állatövi jel nyers energiáját jelképezi. Marása védekező reakció, és önző mivoltából adódóan gyakran mit sem sejt erejéről vagy hatásáról. Ahogy a skorprió megtanulja uralni támadókedvét, kordában tartani az ösztöneit, sassá válik.

A sas még mindig ridég, ám képes távolságot teremteni: magasan a föld felett repül, tudatosan és okkal használja erejét.

Végül a sasból galamb lesz. A galamb békés élőlény, békehozóként és megbízható vezetőként ismerik.

Akkor válik a galamb galambbá, miután megkapta az étlettől, amit a legjobban akart. Minden jegy közül a Skorprió a legalkalmasabb tehát arra, hogy az önzés mérgét az egyetemes szeretet elixírjévé változtassa.

A SKORPIÓ

ELSŐ FEJEZET

LAS VEGAS, NEVADA

GRACE

AMINT A REPÜLŐÜTTŐL GYŰRÖTTEN ÉS FÁRADTAN beléptem a fényűző Bellagio Hotel és Kaszinó ajtaján, megláttam a két táblát, ami eligazította a hétvégi konferenciák vendégeit. Ott volt az egyik, amire én is érkeztem, a Joghallgatók Nemzetközi Szövetségének Konferenciája, és a másik, a Felnőtt Szórakoztatóipari Expó. Homlokráncolva pillantottam egyik kiírásról a másikra. Hát, ez elég... érdekesnek tűnt. *Szerintem Vegas nekem való* – állapítottam meg. Joghallgatók, pornósztárok, földönkívüliek... Nem tartott sokáig, hogy rájöjjek: a bűn városában semmi sem lephet meg. Tulajdonképpen már akkor láttam, amikor *végigsétáltam a reptéren*.

A nadrág nélküli férfinál még nem esett le, akit rendőrök kergettek végig a reptéren az érkezésemkor. A tangás Elvis-hasonmáznál viszont már határozott sejtésem támadt. Ő görkorcsolyával száguldott el mellettem, amikor kiszálltam a taxiból a szálloda előtt.

– Már nem Kansasben vagy, szivi – nevetett fel a sofőr, amikor meglátta, hogy az alul szinte meztelen Elvis felé kapom a fejemet.

Hát tényleg nem.

A tágas előcsarnokba lépve leesett az állam, a tekintetem pedig rögtön felfelé kalandozott. A plafonon a világ legfantasztikusabb üvegkristályai csillogtak az összes létező színben. Hátrahajtott fejjel körbesétáltam, képtelen voltam levenni a szememet a lenyűgöző műremekről odafönt. Mégis hogyan tudták ezt kivitelezni? Végül egy percnyi csodálkozás után előrehajtottam a fejem, és megközelítettem a recepciót.

Annyira magukkal ragadtak a kőoszlopok, a gyönyörű virágcsokrok és a bejelentkező pult mögött lebegő kis hőlégballonok, hogy majdnem elkerülte a figyelmemet, amikor a recepciós hölgy megszólított. Magamhoz húztam az apró gurulós bőrröndömet a pult elé, és szélesen rámosolyogtam.

– Grace Hamilton. Van foglalásom – mondtam.

A recepciós hölgy visszamosolygott.

– Rendben, hadd nézzem... Igen, megvan. A holnap kezdődő joghallgató-konferenciára érkezett?

– Igen – bólintottam.

– Melyik egyetemre jár? – kérdezte, miközben elvette a bankkártyámat, és egy gyors mozdulattal lehúzta a terminálon.

– Georgetown – vettem vissza a kártyámat.

– Remek iskola! Nos, érezze jól magát. A huszonhatodik emeleten lesz a szobája, hétfőig az öné. Délig kell kijelentkeznie. Itt egy mappa, benne a joghallgató-konferencia összes résztvevőjének névsorával. Részletes program és névtábla is van benne, illetve minden információ, amire ezen a hétvégén szüksége lehet – nyújtott felém mindent, aztán még mindig mosolygva intett a következő bejelentkezőnek.

– Köszí – nyúltam a bőröndöm fogantyújáért, és a liftek felé vettem az irányt.

A sarkon befordulva egyenesen egy kemény férfimellkasnak ütköztem.

– Jaj, basszus! Annyira sajnálom! – kiáltottam fel és felpillantottam.

– Nem, én kérek elnézést – szólalt meg velem egyszerre.

Találkozott a tekintetünk, aztán mindketten elhallgattunk. Én csak pislogtam rá, ő pedig két kézzel fogta a két karomat, hogy megtartsa az egyensúlyomat.

Nagyjából velem egykorú volt. Homokszínű haja egy kicsit hosszabb a kelleténél, a tincsek vége begöndörödött, az a fajta jóképű fickó, aki egyszerre kislíus és férfias. Zord és helyes is egyben. Mogyoróbarna szemét sűrű pillák övezték. Egyenes orra alatt telt ajka félmosolyra húzódott.

Gyorsan lefelé pillantottam, hogy szemügyre vegyem a testét. Karcsú, de izmos alakján sötét farmer és hagyományos fehér ing feszült feltűrt ujjal.

Néhány másodpercre rám meredt, aztán mintha ellágyult volna az arca, amikor megint a szemébe néztem. Még szélesebben elmosolyodott, amitől pici gödröcske jelent meg az alsó ajkától balra. Lenézett rám, majd lehajolt, hogy felvegye a kulcskártyát, amit elejtettem az ütközéskor.

Nagyon furcsa érzés lett úrrá rajtam, miközben figyeltem, ahogy felemeli a kártyát. Már-már déjà vum támadt, mintha találkoztunk volna már valahol. Ráncolni kezdtem a homlokomat a különös sejtelem miatt. Eltűnődtem, vajon joghallgató-e, akit futólag láttam már a suliban. Talán ugyanerre a konferenciára jött?

Felegyenesedett és felém fordult, úgyhogy immár egymással szemben álltunk. Amikor felém nyújtotta a kártyát, megláttam a névtábláját.

– Ó, szóval *tényleg* a konferencia miatt vagy itt! – örvendeztem. – Gondoltam, hogy esetleg...

Ekkor vettem észre, mi áll rajta: „Carson Stinger heteró férfi előadó, Felnőtt Szórakoztatóipari Expó.”

Néhány pillanat erejéig a szavakra meredtem, hogy megemésszem a jelentésüket, aztán megint a szemébe néztem. Most már gúnyosan vigyorgott, tekintetében pedig nyoma sem volt az előbbi lágyságnak.

Megköszörültem a torkom, és kihúztam magam.

– Na, hát akkor elnézést kérek még egyszer, amiért... nem figyeltem oda, mit csinálok.

Megint megköszörültem a torkom, és újból nekikezdtem a mondanómnak.

– Nos, érezd jól magad... mármint kellemes időtöltést! És élvezd a műsort – mutattam a névtáblájára. – Vagyis nem a műsort, hanem... szóval élvezd a hétvégét!

Mégis mi a fene történt velem? Még sohasem voltam ennyire zavarban! Azért akarok jogász lenni, mert mindig is jó voltam abban, hogy nyomás alatt is megtaláljam a megfelelő szavakat. Erre egy jóképű pornosztár annyira megremegteti a térdem, hogy alig bírok kinyögni egy értelmes mondatot?

Ekkor tört ki belőle a nevetés, amitől még jobban elmélyült a gödröcske a szája mellett.

– Meglesz, Tündérmókus. Te is élvezd a hétvégét! Hadd találjam ki: joghallgató-konferencia?

Már majdnem elmentem mellette, amikor meghallottam a nyilvánvalóan lekicsinylő becenevet és a hangjában bujkáló cinizmust.

– Igen, az. Van vele valami probléma?

– Nem, egyáltalán nincs. Úgy tűnik, mindketten azért jöttünk, hogy a lehető legjobban két vállra tudjunk fektetni másokat.

– Nos... ez egy elég gusztustalan megfogalmazás – vontam össze a szemöldökömet.

Olyan közel jött, hogy kénytelen voltam hátrálni egy lépést.

– Miért? Elég izgalmas két vállra fektetni az embereket, Tündérmókus. Ne szégyellj, ha jó vagy benne!

Köhintettem egyet, és összehúztam a szememet. *Uhh!* Ez a pasas egy másodperccel tovább se fog pirulós idiótát csinálni belőlem! Megint a névtáblájára néztem, és megböktem a mutatóujjammal.

– Sok mindent jól csinálok, *Carson*, és egyik miatt sem szégyenkezem – jelentettem ki közel hajolva, hogy tudja: nem tántorítottak el a nyilvánvalóan szexuális tartalmú célozgatásai.

Egy pillanatra rám meredt. Még mindig ott volt az a csillogás a tekintetében, mintha mulattatná a helyzetet. Aztán lassan és érzékenyen elvigyorodott, majd a dekoltázsomon kezdte legeltetni a szemét.

– Meghiszem azt! – harapott rá arra a telt alsó ajkára, és megint rám nézett.

Elkerekedett a szemem, mert éreztem, hogy megkeményedik a mellbimbóm a fehér blúzom alatt, aminek nem örültem. Egyáltalán nem. Később majd megbeszélem az alapszabályokat a testemmel. Szó sem lehetett róla, hogy felizguljak egy nyilvánvalóan ok nélkül beszólogató pornószártól. Maga a tény, hogy egyetlen porcikám is izgalomba jött tőle, iszonyatosan felhúzta az agyamat. Láttam, hogy megint lefelé kalandozik a tekintete: ezúttal a kidudorodó mellbimbóm felé, ami rögtön látszott a vékony blúzom alatt. Gúnyos vigyora még szélesebb lett. Elvörösödtem a szégyentől.

Dühösen felmordultam, és elmasíroztam Carson Stinger heteró férfi előadó orra előtt.

A szobámba érve gyorsan lezuhanyoztam, hogy lenyugodjak az előcsarnokban történtek után. Miután kitisztult a fejem, kijöttem a fürdőszobából, és belebújtam a vadonatúj fekete bikinimbe és a horgolt strandruhámba, hogy a medence felé vegyem az irányt. Hivatalosan csak másnap reggel kezdődött a konferencia, úgyhogy napozással, olvasással és pihenéssel készültem eltölteni néhány órát. A joghallgatóknak nem sok lazítás jut, ezért ki akartam használni az alkalmat, amennyire csak lehet.

Húsz percbe telt, hogy bejárjam a medencék környékét, és eldöntsem, hol szeretnék leheveredni. Összesen öt részleg volt luxus öltözőpavilonokkal, plüsskanapék fölé magasodó napernyőkkel és mediterrán stílusú nyugágysorokkal. Elállt a lélegzetem a látványtól, úgyhogy erőt kellett vennem magamon, hogy ne tátott szájjal vegyem tudomásul a fényűző gazdagságot. Még soha életemben nem láttam hasonlót.

Apukám rendőr. Egyedül nevelt fel engem és két lánytestvéremet, miután elvált anyától. Sohasem kellett nélkülöznünk, de az is biztos, hogy nyaralásra nem maradt pénzünk. Sőt, mielőtt kirepültem volna a továbbtanulás miatt, még csak az Ohio állambeli Daytonból sem tettem ki a lábam, ahol felnőttem.

Kértem egy italt a bárpultnál, aztán egy némileg árnyékos nyugágyon foglaltam helyet, hogy elkezdjem bekenni naptejvel hófehér bőrömet. Június volt, harmincvalahány fok, én pedig hónapok óta könyvtárakban és osztálytermekben aszalódtam. Biztosan leégtem volna, ha nem vigyázok magamra.

Hátradőlve elővettem a könyvemet, de csupán néhány oldalnyit sikerült haladnom, amikor megcsörrent a telefonom. „Abby” – jelent meg a kijelzőn. Rányomtam a hívásfogadás gombra.

– Ha látnád, hol vagyok éppen, nagyon irigykednél! – közöltem vigyorogva.

– Hát szia – kacagott. – Ha pedig te látnád, hogy *én* hol vagyok, nagyon nem irigykednél. Nem fogok veled barkochbázni: egy viszkető, kenőccsel pöttyözött cukiság vagyok.

Szegény Abby mérges szömörccével találkozott, amikor túrázni ment Briannel, a barátjával. *Elég súlyos volt a helyzet.*

– Most pedig nézzünk csak *téged*... – folytatta. – Kókuszillatot érzek, és mintha hallanám a medence klóros vizének loccsanását, ahogy egy italt tartasz a kezekben?

– Bingó – nevettem.

– De várj csak, mi az? Mit látnak szemeim? Tankönyv van nálad valami nyálás, romantikus regény helyett? Minő borzalom! Kérlek, mondd, hogy tévedek!

Lenéztem az ölemben heverő vaskos tankönyvre, ami a *Betekintés az adminisztratív jogba* címet viselte.

– Hagyjál már! Tudod, hogy tanulnom kell hétvégén, ha tarolni akarok a nyári gyakorlaton! Ez a hely amúgy elképesztő, Ab! Tényleg az. El kell jönnöd velem egyszer, és hosszabb időre, mint egy hétvége. Megígérem, hogy tanulásmentes hétvége lesz, *oké?*

– Hmm... Kétkedve fogadom a lehetőséget, hogy egy hétvégére elrángassalak a könyvektől. De álmodozni azért szabad. Ami Vegasban történik, az ott is marad, igaz? A züllés legalja a határ, szóval benne vagyok.

Ezen ismét felnevettem.

– Rendben. Ha már itt tartunk, ebben a szállodában van egy másik konferencia is a hétvégén. Sose találod ki, milyen!

– Milyen? Mesélj!

Gyorsan körülnéztem, hogy nem hallja-e valaki, amit beszélek, aztán megráztam a fejem, hogy észhez térjek. Ez Las Vegas, ahol szem se rebbenne senkinek, ha meghallaná a számból a „pornó” szót.

Mégis suttogva válaszoltam:

– Egy pornókongresszus!

Abby ugatva felkacagott.

– Te jó ég, Grace! Muszáj szerezned néhány autogramot nekem, légy szíves!

– Mi van? Mégis kinek az aláírását szeretnéd?

– Tulajdonképpen senkiét, csak jó lenne elmondani magamról, hogy írt nekem egy pornósztár!

Vihogni kezdtem.

– Igazából belefutottam egybe az előcsarnokban. Szó szerint. Totál seggfej volt!

– Miért? Mit mondott?

– Csak undorító szexuális célzásokat tett, aztán úgy nézett rám, hogy rögtön le kellett mosnom magamról a pillantását a zuhany alatt. Fúj!

Abby megint nevetett.

– Olyan nyálás Ron Jeremy-típus volt?

– Nem annyira. Az biztos, hogy tahó volt, de... – feleltem némi habozás után, aztán halkabbra fogtam a hangomat. – Jól nézett ki. Én nem is tudtam, hogy a pornósztárok tényleg jól néznek ki. Azt hittem, ha az embernek olyan a munkája, akkor... nem is tudom, mit hittem. De nem úgy festett, amilyennek egy pornósztárt elképzeltem.

– Miért vélem úgy, Grace, hogy elvörösödtél?

– Jaj, fogd már be! Nem is láthatod.

– Tudom, hogy elpirultál, csajszi! Most pedig tedd le a telefont, és menj, keress valami helyes pornósztárt! Biztosra veszem, hogy tanítana neked néhány új trükköt a szobádban ma éjjel.

– Ó, istenem! Ez gusztustalan, Abby! Még akkor sem nyúlnék egy pornósztárhoz, ha addig elcsérélhetném a testem. Főleg olyanhoz, akinek olyan kevés agysejtje van, mint neki.

– Szóval kihagyod a bulit.

– Ha pornósztárokról van szó, akkor ki – nevettem. – Komolyra fordítva a szót, te jól vagy?

– Aha, jól. Brian nemsokára átjön, és kipróbáljuk, hogy lehet kizárólag az intim részeinkkel meg a talpunkkal üzni az ipart. Csak ott nem vagyok tiszta kiütés.

Hangosan felkacagtam.

– Istenem, nem biztos, hogy ezt tudni akartam! Akkor jó mulatást. Vasárnap találkozunk, oké?

– Oké, bébi. Holnap beszélünk! – búcsúzott el úgy, hogy hallottam, közben vigyorog.

– Szia, Ab! – tettem le én is mosolyogva.

* * *

Eltöltöttem még néhány órát a medencénél, hogy befejezzem a tanulást, és kijegyzeteljek néhány dolgot, amit majd a hazaúton átolvashatok. Igaz, hogy tanultam, de már attól átéreztem a luxust, hogy ilyen gyönyörű helyen üldögéltem odakint. Még sohasem csináltam ilyet. Az elmúlt öt évben úgy hajtottam, mint egy őrült – még levegőt venni se jutott időm, pláne egész délután a medenceparton csücsülni. A főiskola négy éve alatt végig könyvekbe temetkeztem, hogy kitűnő diplomát facsarjak ki magamból, és ösztöndíjat nyerjek az egyik női jogi egyetemre a listámról. Amikor ez sikerült, és felvetek a Georgetownra, megint hajtani kezdtem. Ezúttal viszont azért, hogy két éven belül megszerezsem a diplomát, tehát minden vizsgán

rögtön megugorjam a lécet, aztán a legjobb washingtoni ügyvédi irodák egyikénél kezdjek. Ez volt A Terv. Mindig megvolt a tervem, és sohasem tántorodtam el a megvalósításától. Soha.

Pihenés közben néhányszor eszembe jutott Carson Stinger heteró férfi előadó. Még mindig bökte a csőrömet, hogy ennyire képes volt felhúzni. Ráadásul mindössze két perc alatt. Mégis miért? Én senki miatt nem húzom fel magam. Felhúzhatatlan vagyok. Tökéletesen felhúzhatatlan. Mindig is büszke voltam hűvös, összeszedett nyugalmamra. Erre hirtelen előkerül egy pornósztár, akinek a kéjes tekintetétől dadogni meg hadarni kezdek, majd fedezékbe vonulok? Több mint idegesítő! Az pedig, hogy felizgatott, végképp őrzítő! *Komolyan, Grace, hát idáig süllyedtél?* Egy jóképű pornós súg neked néhány szexuális tartalmú, *abszolút* tiszteletlen mondatot, és máris nedves a bugyid? *Te jó ég!* Hátradőltem a nyugágyon, hogy homlokráncolva ráhunyorogjak a kék nevadai égboltra. Felvettem a napszemüvegemet, aztán behunytam a szememet.

Nemsokára felkeltem, és elkezdtem összeszedni a holmimat. Hátározottan lepirult a vállam, úgyhogy be kellett húzódnom, és kitalálni, mi legyen a vacsorával. Megtetszett az ötlet, hogy igyak egy koktélt, mielőtt felmegyek a szobámba. Csak egyetlen italt fogyasztottam, amikor megérkeztem, azóta pedig kimelegedtem és szomjas lettem. A beltéri bár pont ígéretesnek tűnt, úgyhogy felvettem a táskámba túrt strandruhámat, és arrafelé vettem az irányt. Aznap már harmadjára sétáltam keresztül a kaszinón, de még mindig csodálkozva néztem körbe a sok-sok asztal és játékgép között. Mindenhol fények és számok villogtak. A nevetés, a rengeteg gép pityegése és kattogása, meg a kártyakeverés nesze teljesen magával ragadott. Mintha egy másik világba csöppentem volna.

Elégedetten felsóhajtottam, amikor odaértem a hűvös, csendes és elegáns helyiségbe. Nem volt túl nagy a nyüzsgés így péntek késő délután. Az emberek még valószínűleg kint voltak a medencénél, vagy vacsorához készülődtek.

Leültem egy bárszékre, s amikor jött a pultos, hogy élém tegyen egy szalvétát, margaritát kértem jéggel, só nélkül. Mély lélegzetet vettem, összefontam magam előtt a pultra támasztott kezeimet, aztán boldogan elmosolyodtam.

– Só nélkül? – kérdezte valaki néhány székkal távolabbról. – Ki issza só nélkül a margaritát?

Leolvadt a mosoly az arcomról. Gyorsan odafordultam, és a tőlem balra ülő férfira meredtem. *Ez most komoly?*

– Miért is ne pont Carson Stinger heteró férfi előadó kérdezné? – érdeklődtem, miközben felmordultam magamban. *Nem, nem, jó ez így, Grace!* Kaptál még egy esélyt a megtépázott büszkeséged helyreállítására. Most itt a lehetőség, hogy úgyszólván felülkerekedj rajta. *Pff.*

Különös tekintettel méregetett, mintha arra várna, hogy mondjak valamit. Látszott rajta, hogy szórakoztatja a helyzet, és nagyon figyel.

Felvontam az egyik szemöldökömet, mielőtt ismét megszólaltam.

– Ha azt akarod mondani, hogy tartogatsz nekem valami finom sósat, fogd vissza magad! – fordultam el, amikor a pultos élém tette a koktélt. Nagyot kortyoltam belőle.

Carson kuncogni kezdett, és mielőtt még tudatosult volna bennem, máris felém közelített a sörével, hogy leüljön közvetlenül melém. Odafordultam, hogy rosszalló pillantást vessek rá.

– Azt akartam mondani, Tündérmókus, hogy elég sok mindenről lemaradsz, ha só nélkül iszod a margaritát. Az egész arról szól, hogy lenyalod a sót a széléről, aztán magadba szívod az édes nektárt.

Az édes és a sós kontrasztja nagyon jó tud lenni az ember nyelvén – mondta, aztán közelebb hajolva folytatta. – Egyszer próbáld ki! Csak egyszer.

Aha, szóval most csak ki akar akasztani. De miért? Mit is követtem el ellene pontosan? Még jobban összehúztam a szememet, mert még dühösebbé tett, hogy megint beindultam tőle. Áruló testem odavolt azért az átkozott mély és mézesmázos hangjáért meg a szándékosan izgató szavaiért. *Hülye test!* Lehet, hogy soha többé nem fogok szexelni, csak hogy megbüntessem az eszetlen, ribancos reakcióiért.

– Hadd hívjalak meg egyre! – húzódott mosolyra a szája széle. – Komolyan! Csak egyet igyunk úgy, ahogy én szoktam. Megkóstolod, és meglátod, melyikünknek van igaza. Egy kicsit jobban megismerjük egymást – kacsintott.

Teljes testemmel felé fordultam, és mély lélegzetet vettem. Mielőtt belekezdtem volna, kedvesen elmosolyodtam.

– Hadd fogalmazzak egyértelműen, Carson! És azért fogom ezt tenni, mert teljesen biztos vagyok benne, hogy eléggé el foglak vele ijeszteni ahhoz, hogy nyugodtan befejezhessem az italomat, és elköszönhessünk egymástól, mint két olyan ember, akiben egyszerűen semmi közös nincs.

Felvonta a szemöldökét, én pedig összekulcsoltam az ujjaimat az ölemben, és oldalra biccentett fejjel folytattam.

– Én olyan lány vagyok, aki hatalmas, hófehér ruhában akar megesküdni, még hozzá a nagymama gyöngysorát viselve. Férjet akarok, aki szeret és hűséges hozzám. Azt akarom, hogy minden este hozzám jöjjön haza, és ne kelljen aggódnom, *megdugja-e* a titkárnőjét, mert ő az a fajta ember, aki túl becsületes ehhez. Egy évet akarok majd várni, aztán jöhet a két gyerek: egy kislány és egy kisfiú. És amikor megvannak a gyerekek, nem akarom, hogy egy nap kénytelen legyenek

elmagyaráznunk nekik, az apukájuk miatt kerül *közeli kapcsolatba* a Főiskolás Cicababától kezdve a Kiehezett Érett Nőig mindenkivel, pénzért. Mesehősös zsúrt akarok ugrálóvárral a hatévesem születésnapjára anélkül, hogy ki kellene fejtenem, mit jelent a spriccjelenet. Úgy érzem, hogy a te céljaid valamelyest eltérnek az enyéimtől. „Valamelyest” alatt pedig azt értem, hogy nagyon, sőt teljes mértékben. Ez elegendő magyarázat arra, hogy miért volna időpazarlás mindkettőnk számára még több időt tölteni a másik társaságában?

Egy pillanatra eltöprengett. Visszafordult a pulthoz, hogy belekortyoljon a sörébe, aztán megint felém fordult.

– Hogy hoztuk össze azt a két gyereket?

– Talán újra kellene gondolnod a pályaválasztásodat, ha nem vagy vele tisztában... – ráncoltam a homlokomat.

– Úgy értem, milyen *pózban* csináltuk őket? Kutya? Lovaglás hátalt? Garfield-póz? Repülő cirkusz? Lepke? Asztali lótusz? Behajlított térd?

Leesett az állam.

– Állj! – emeltem fel a kezemet. – Na tehát először is: némelyikről fogalmam sincs, hogy néz ki, de nem is akarom tudni. Másodszor pedig mi köze van ennek bármihez is?

– Ó, hidd el nekem, hogy fontos! Azért számít, mert egy napon majd, amikor a kis Hercegnő teli pelenkával visít hajnali háromkor, vagy Carson Juniort verekedés miatt kirtúgják az oviból, vissza szeretnék gondolni arra, amikor összehoztuk őket. Mosolyogva fogok emlékezni rá, hogy ezek voltak életem legjobb dugásai, így akár mennyi szarsággal szembesülök is miattuk – akár szó szerint, akár átvitt értelemben –, elmondhatom, hogy megérte.

Önkéntelenül eltátottam a számat.

– Undorító vagy.

– Mégis gyereket szültél nekem, még hozzá kettőt.

– Nem szültem, ráadásul nem is fogok. Csak az álláspontomat ismerttettem.

– Szóval csak úgy magára hagyod Hercegnőt és Juniort? Szép kis anyuka!

Felálltam, és egy tízdollárost dobtam a pultra.

– Ennyi volt. Jó iszogatást, Carson Stinger. A soha viszont nem látásra.

Azzal fogtam a táskámat, sarkon fordultam, és elindultam kifelé.

– Ja, és ha eljátszod nekem a szexi titkárnőt, amikor hazaérek munkából, nem kell majd megdugnom az igazit! – szólt utánam.

Felemeltem a karomat, hogy beintsek neki. Hallottam a rekedt kuncogását a hátam mögött, de nem álltam meg.

CARSON

Néztem, ahogy elslattyog a flip-flop papucsában, aztán belekortyoltam a sörömbe. Beképzelt liba! *Szexi* beképzelt liba, de akkor is csak egy liba. Ismerem a fajtáját. Jól fel tudja kapni a vizet, fenn hordja azt a pisze kis orrát, hangsúlyozza, hogy miért jobb nálam, aztán meg elsétál. De láttam, hogyan reagált rám a teste! Kívánt engem. Mint őszintén szólva a legtöbb nő. Mindenki kapott valami ajándékot a teremtőtől. Én olyan mosolyt és testet, amitől átnedvesedik a csajok bugyija. Miért szerénykednék? Nem mintha a saját érdemem lenne a dolog. Én csak ki tudom használni az adottságaimat. Ez a Grace Hamilton nevű lány viszont – láttam a nevét a bőröndjén – sosem hagyta magát kényeztetni. Amúgy sem tudja, miből élek. Viszont már az is bőven elég kellene hogy legyen, amit kiváltottam a testéből. Miért

nem tudok örülni neki? Máskor szoktam. Mi változott? Lehúztam a söröm maradékát, és ráhunyorogtam a bárpult mögött sorakozó üvegekre, miközben igyekeztem megfejteni a talányt.

Nagyon furcsa volt az egész. Éppen a recepció felé tartottam, hogy üzenetet hagyjak az ügynökömnek, aki másnap készült iderepülni Los Angelesből, amikor valaki nekem jött. Szőke hajzuhatag ütközött a mellkasomnak. A feje pont az állam alá ért, úgyhogy éreztem a tincsek tiszta virágillatát.

Zavartan és levegőért kapkodva nézett fel rám, és gyönyörű, szív alakú arcától nekem is majdnem elakadt a lélegzetem. Még sohasem láttam ilyen hatalmas kék szemeket, pisze orrot, átkozottul telt, hibátlanul ívelt, rózsaszín ajkakat. Az biztos, hogy jól nézett ki. Sőt, szép volt. De hát folyton szép nőket látok! Miért van az, hogy rá mégis úgy bámultam, mintha az eszembe akarnám vésni minden egyes vonását, mint valami szerelmes kamasz? Fogalmam sincs. Mindketten haboztunk, mielőtt hátráltunk volna egy lépést. Akkor vettem szemügyre a karcsú testén feszülő fekete szoknyát és fehér selyemblúzt. Tetszett. *Szexi tanár néni.* Az arcára pillantva láttam a kristálytiszta tekintetében csillogó, zavart melegséget. Ettől a tekintettől majdnem megfeledkeztem róla, ki vagyok. *Majdnem.* Ez azonban sohasem történhet meg velem.

Csak aztán észrevette azt a hülye névtáblát, amit elfelejtettem levenni. Láttam, hogy csalódottság és ítékezés árnyékolja be az arcát. Úgyhogy direkt zavarba hoztam, és *élveztem*, ahogy az undor és a düh átrendezi helyes vonásait. Élveztem, ahogy csinos kis seggét riszálva elcsörtet. Ugyanezt eljátszottam a bárban is, ugyanezért. Szóval győztem, de miért nem éreztem magam győztesnek? És miért ültem ott ezen töprengve továbbra is? *Rajta* töprengve? Totál felhúztam magam. Muszáj volt kikefélnem magamból ezt az érzést, ami azóta

motoszkált bennem, hogy egymásba futottunk az előcsarnokban. Valószínűleg el kellene indulnom, hogy találjak egy hajlandóságot mutató nőtényt, aki szívesen feljönne velem egy-két órára a szobámba. Ja, ez jó tervnek tűnt.

Amikor letettem a pénzt a bárpultra, megcsörrent a telefonom. Rápillantottam a kijelzőre.

– Szia, Courtney – szóltam bele kifelé menet.

– Helló, Carson! Felkészültél a hétfő reggelre, drágám? Már megvan a felvétel helyszíne, plusz néhány részlet. Átküldöm e-mailben. Meg tudod nyitni a telefonodról?

– Aha, az jó lesz. Szólok, ha átért.

– Helyes. A Beverly Hills-i Four Seasonsben lesz. Erkélyjelenet, aztán zuhanyzós.

– A fenébe is, Courtney! – mordultam fel. – Még csak öt filmet csináltam, erre ez már a második zuhanyzós! Megmondtam az elsőnél, hogy utálok.

– Ne csináld már! Talán sajnáljalak érte, hogy el kell látnod Bambi Bennett baját a zuhany alatt? Te szegény... – felelte maró gúnnyal.

– Baszki, olyan szerencsétlen az egész! Két operatőr és egy mikrofon olyan kis helyen... Az én szemszögemből egyáltalán nem szexi. Ráadásul *Bambi Bennett*? Jézusom, egy őzikét fogok megbaszni?

– Tudom, hogy hülye neve van. Új hús, nézz utána! Gyönyörű csaj. Mázlid van! Írj üzit, ha megkaptad az infókat. Puszi! – azzal le is tette.

Courtney annak a weboldalnak a tulajdonosa, amelyikkel nemrég szerződtem le, az ArtLove.comé. A honlap főleg nőknek készült, a pornócélközönség leggyorsabban növekvő rétegének. A legtöbb felvételt egzotikus helyeken forgatták, mi pedig próbáltunk úgy tenni, mintha teljesen odalennénk egymásért – másképpen, mint a férfiaknak szánt kirak-berak-szevasz filmekben. Az első felvételem Belize-ben

volt, egy kültéri zuhanyzóban. És annak ellenére, amit a nézők láthatnak, én csak reménykedtem benne, hogy kibírom. Az izzadt pasasokból álló stáb nyakig benne volt az egészben, ami nem éppen egy megvalósult kéjes álom – mindegy, hogy a lány gyönyörű volt.

Viszont úgy tűnt, hogy már néhány film után lettek rajongóim. Úgyhogy az ügynököm ragaszkodott hozzá, hogy jelenjek meg itt a hétvégén. Addig maradtam a közönségtalálkozó szarságon, ameddig a gyomrom bírta. Utána kiosontam, és egyenesen Miss Őfelségébe botlottam. Nem arról van szó, hogy nem becsülöm meg a rajongóimat, inkább csak próbálok nem túl sokat gondolni rájuk, mert őszintén szólva olyan okból kifolyólag csodálnak, amiért jobb elkerülni, hogy kezet fogjak velük.

A liftek felé vettem az irányt, hogy felmenjek a szobámba, és átöltözzek egy kis medencézéshez. Ott a legkönnyebb csajozni. Felszedni valakit, aki nem tudja, ki vagyok – vagy csak nem érdekli –, és kölcsönösen bejövünk egymásnak.

– Hé, nyomja meg a gombot! – kiáltottam fel, amikor megláttam, hogy az egyik felfelé fog indulni, s éppen kezd becsukódni. Felvillantottam a belépőkártyámat a biztonsági őrnek a boltív alatt.

Egy idős hölgy dugta ki a táskáját a lift ajtaján, mire az ismét kinyílt. Bekocogtam, megköszöntem neki, aztán előrefordultam.

– Próbára tesz a jóisten – suttogta valaki mögöttem. Balra fordultam, hogy lássam, ki volt az, és két ember feje fölött megpillantottam Grace „Fátylas Menyasszony” Hamiltont. *Nicsak!* Halkan elkuncogtam magam a savanyú képe láttán, mert még a pusztá tény is mulattatott, hogy egy légtérben vagyunk.

Előrehajoltam és rávigyorogtam. Tudtam, hogy lát a szeme sarkából, mert kihúzta magát, de továbbra is egyenesen előre bámult, az ajtóra.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Elit cím az Elit teamnek!

Olvasni öröm, egyedileg birtokolni különleges.

Korlátozott, zártkörű terjesztés a premierig!

GAZDAGÍTSA A KÖNYVTÁRADAT

értékes, számozott példánya!

Már előrendelhető!

LÉGY AZ ELSŐK KÖZT, AKIK MEGSZERZIK,

hogymég értékesebb legyen

a példányod!

Az Elit start időpontját itt találod:

[Nekem ez kell!](#)

MOST

-21% KEDVEZMÉNNYEL lehet a tiéd!

+ AJÁNDÉKot is kapsz mellé!

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most,
mielőtt elúszik az esély!

Kizárólag itt kapható:

[Kérem máris a legkisebb sorszámú példányt!](#)

Az idős hölgy Grace mellett szintén előrehajolt, és huncutul intett nekem. Aranyos volt, úgyhogy nevetve visszaintegettem. Grace felém kapta a fejét. Elkerekedett a szeme, amikor találkozott a tekintetünk. Még mindig mosolyogtam. Aztán ugyanolyan gyorsan előrefordult, hogy megint az ajtót fixírozza.

A lift megállt néhányszor, és kezdett kiürülni. Hamarosan már csak mi maradtunk bent Grace-szel, meg a néni. Csendben álldogáltunk, egyenesen előremeredve.

A következő szinten az idős hölgy előreállt, mi pedig Grace-szel automatikusan hátráltunk egy lépést, hogy kiengedjük. Ahogy a néni kísétált az ajtón, hátrafordult és rám kacsintott. Aztán Grace felé fordult, és rá is kacsintott. Rápillantottam Grace-re, aki oldalra biccentette a fejét, és apró mosoly bujkált formás, rózsaszín ajka körül, ahogy figyelte az ajtót megint becsukódni.

Utána rám nézett, és a mosolya homlokráncolásnak adta át a helyét.

– Tudod... – szólaltam meg, de elhallgattam, amikor felvillantak a fények, és a lift rázkódott velünk egy hatalmasat. Grace megeresztett egy sikkantást, én pedig egy káromkodást.

A felvonó durrogva megállt, a lámpák pedig pislákolni kezdtek. A szűk tér másik felén hatalmasra nyitott, rémült szempárba néztem. Beragadtunk.